CİLT-3
Sayı-61

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Yazılar ve resimler : GOSCINNY ve UDERZO ● Türkiye'de yayın hakkı Milliyet gazetesine aittir

RED KİT / Grandük

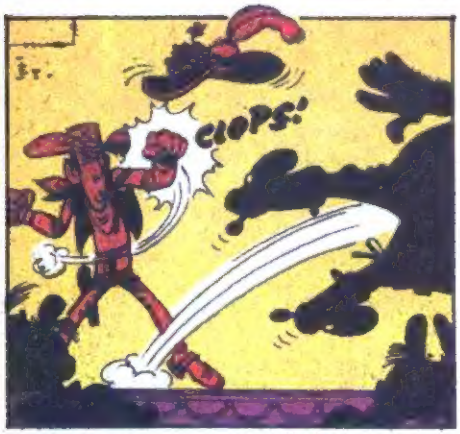

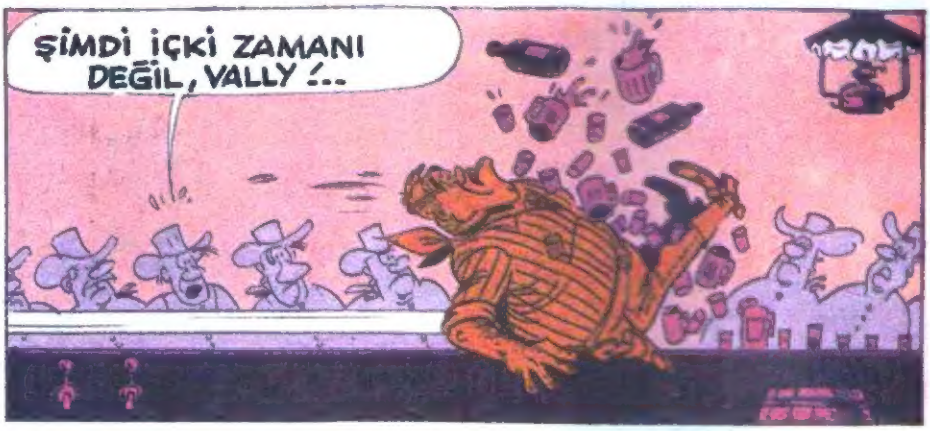

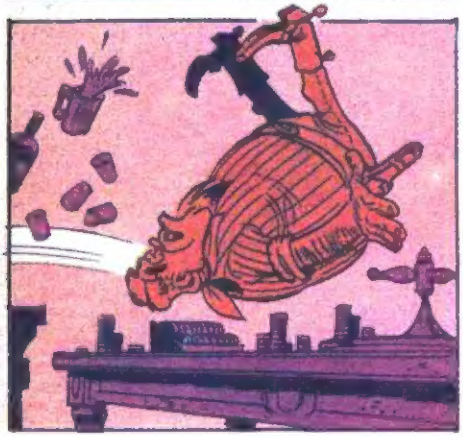

Grandük Leonid ve yardımcısı Bulenkovla tanışan Red Kit, yeni bir maceraya atılmıştır. Üçlü ekip Tren - le uzak batıya bir seyahate çıkarlar. Bu sırada soy - guncular tren yolu üstündeki bir köprüyü havaya u - çururlar...

Grandük Leonid, Bulenkov ve Red Kit buldukları atlarla yola devam ederek ABİLENE gelirler. Abilene'de kurşun ve yumruk paradan daha çok geçerliydi.

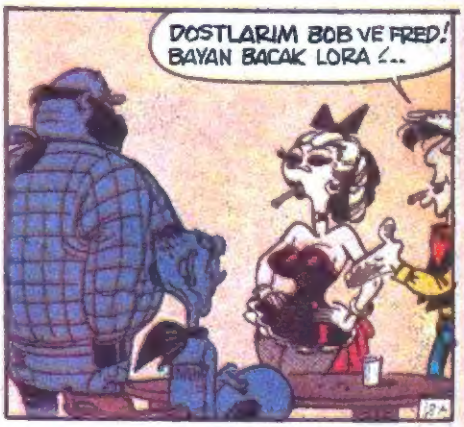

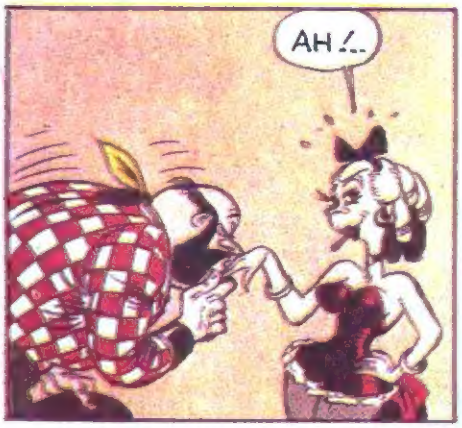

DEVAMI VAR

Tarih boyunca, çok ilginç, çok heyecanlı zamanlarda yaşadıkla - nı ileri süren kişiler olmuştur. Ancak hiç kimse, 1969'un 21 Temmuz'unda yaşanan heyecanı tatma - mıştır. O gün - ya da gece; yaşadığı - nız yere bağlı - Apollo 11'in astronotu Neil Armstrong, kendininkinden başka bir gezegene ayak basan ilk insan oldu.

1969'dan bu yana, bir sürü "ay yürüyüşü" yapıldı. Apollo uçuşları hikâyenin ancak başlangıcını meydana getirdiler. Aydan getirilen ay taşı örneğini bir görebilseydiniz! Ay'ın üzerinde kurulacak yepyeni kentler bu maddenin üzerinde yükselecek.

Bu, İnsan'ın, Uzay'ı keşfinde ikinci adım olacak ve 2000 yılında gerçekleşebilecektir.

1960 yıllarından beri Ruslar, dünyada, insanoğlunun hayatını rahatça sürdürebileceği bir Ay kenti hazırlıkları içindedirler. Bu kentte yalnız binalar değil, tozla kaplı bir de giriş yolu vardır. Bu tozlu yol tıpkı ayda olduğu gibidir. Bu yol üzerinde gidip gelen otomobiller hava geçirmeyecek biçimde lehimle mühürlenmiş ve soğuk hava tertibatlıdır. Arabalar böyle olmasaydı, içindeki kişiler, Güneş'ten gelen direk radyasyonla pişerek ölürlerdi.

Ay kentine giriş dar bir koridordan olmaktadır. Bu koridor kayadan oyulmuştur. Koridorun ucunda alüminyum bir kapı vardır; insanlar, kapıdan geçerek basınçlı bir bölmeye varacaklardır. Arkalarındaki kapılar kapanır kapanmaz, önlerindeki kapılar açılacaktır.

ATMOSFER YARATIŞI

Gerçekten bu tedbirler çok önemlidir, çünkü ayda hava olmadığı için, Ay Kenti kendine özgü bir atmosfere sahip olmak zorundadır.

Kentin içindeki atmosfer basıncı, deniz seviyesindeki Dünya basıncından üç kat az ama, buradaki oksijen dünyanın atmosferinden daha çok olacaktır.

Sonra bir tehlike daha var: Gök - taşları kentin damına düşüp de bir delik açarsa, ayda en değerli şeylerden birisi olan hava, buradan sızıp gidebilir. Bu tehlikeyi azaltmak için Ruslar, 800 m. de bir duvar yapmışlardır. Böylece, göktaşı düşüp de damda delik açınca, yalnız o bölmenin havası dışarı sızmış olacak, diğer bölmeler bu tehlikeden etkilenmeyecektir.

Ay Kentinin damı, şeffaf cam ve plâstik tabakalarından yapılmıştır. Katlar arasına dikkatle yerleştirilen camlar, aşağıdaki kente, yalnızca dünya üzerinde var olan güneş radyasyonunun gelmesini, erişmesini sağlayacaktı. Bu çeşit damın bir kullanılış yönü de, güneş radyasyonunu elektriğe çevirebilmesidir.

Ay Kentinde yaşayanlar için önemli bir durum daha vardır: Kendi yiyeceklerini kendilerinin yetiştirmesi. Çünkü dünyadan kentlerine yiyecek taşımak çok çok pahalı olacaktı. Bir dilim ekmek yollanması bile, ağırlığının altınla ölçülmesi demek olurdu.

(Devamı sayfa 6/da)

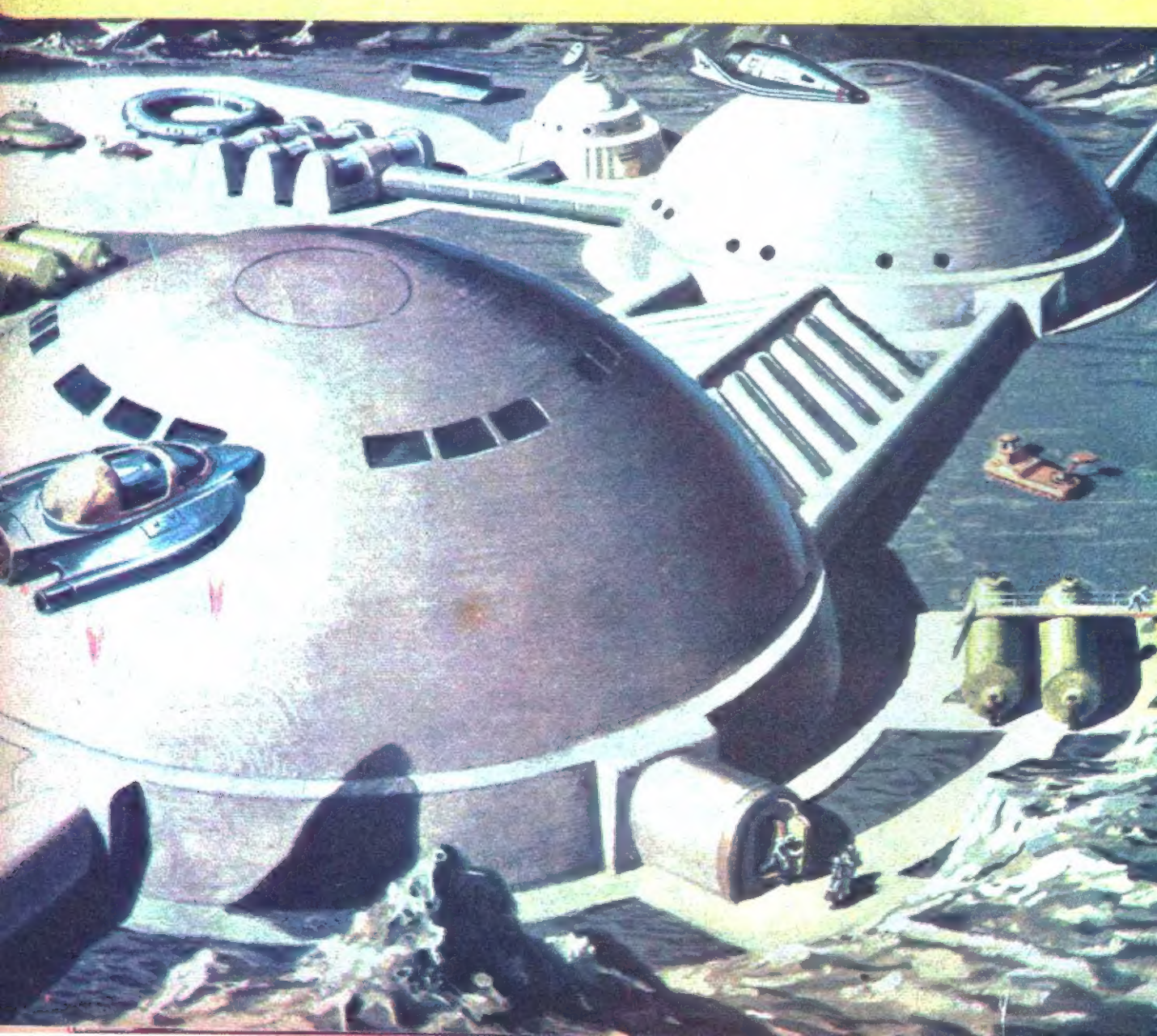

AY'A TAŞINIYORUZ!

SATILIK:

● Çıplak kayalı ve tozlu geniş toprak. Geliş - me için elverişli. Sıcak, soğuk hava. Akar su- yu yok. Kendi havanızı kendiniz getirin!..

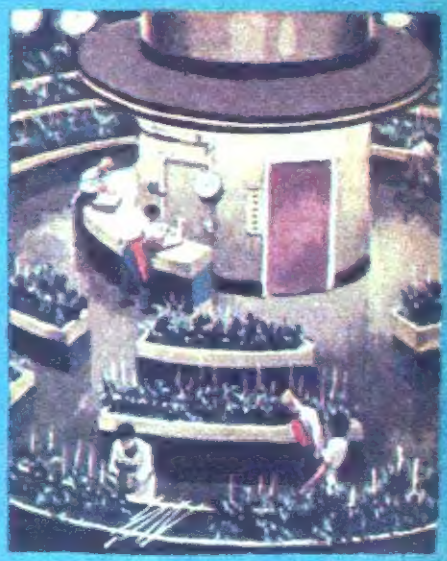

● GELİŞEN AY:

Uzun süre dayanacak kadar yiye - cek götürmek, boşuna bir roket gücü harcaması olacaktır. Bunun yerine ay kubbeleri altında hydroponik ya da az toprakta taze sebze ve meyva ye - tiştirilebilir. İncelemeler ay tozunun çok verimli olduğunu göstermiştir. Turplar palmiye ağaçları kadar bü - yüyebiliyor, soğanların sapı 9 m. ye yaklaşıyor. Astronotlar için salata günleri epey çok olacağa benzer.

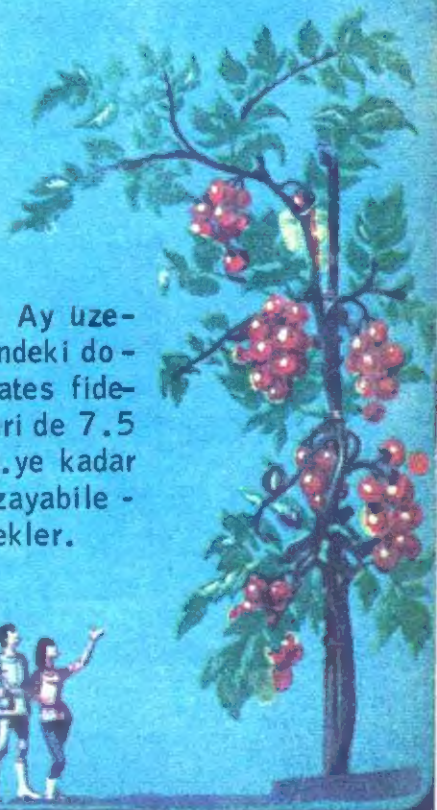

● Ay uze- rindeki do- mates fide- leri de 7.5 m. ye kadar uzayabile - cekler.

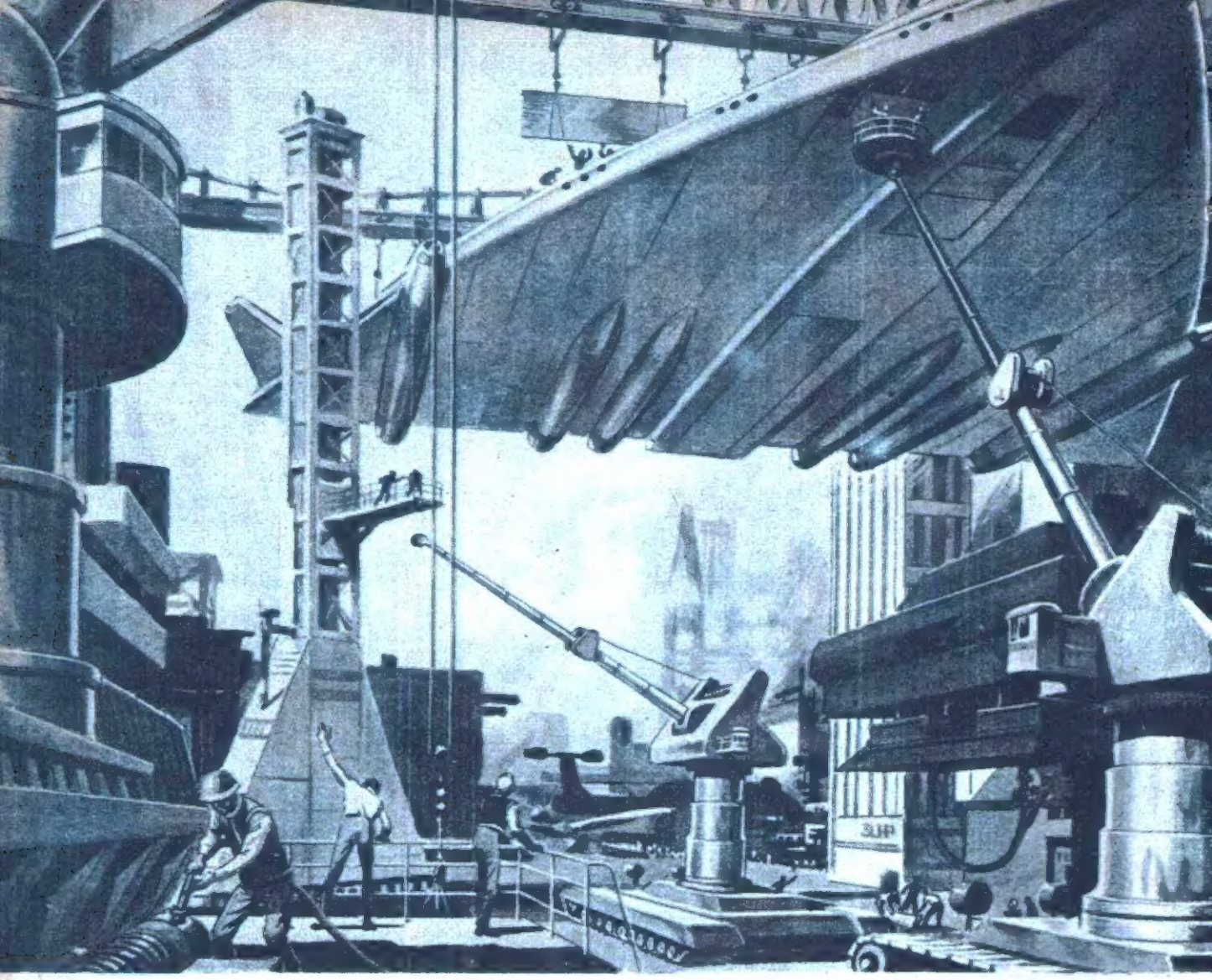

BENİ YILDIZLARA-JÜPİTERE YA DA MERİHE UÇUR !

● Ay üssü bir kere kuruldu mu, oraya yerleşenler tıpkı dünyadaki gibi yaşamaya başlayacaklar. Ay, aynı zamanda Merih, Satürn, Jüpiter ve diğer yıldızlara erişmek için bir sıçrama tahtası olabilecek insanoğluna...

● 2000 yılından sonra, diğer gezegenlere gidiş geliş çok olağan olacak. Düşünün, yıllık tatilinizi, Kanarya Adaları yerine Merih'te geçirebileceksiniz !..

Allahtan Ay üzerinde çok koca - man sebzeler yetiştirmek imkânı var. İncelemeler sonucu anlaşıldığı gibi Ay tozu, bu toz şöyle böyle 3.500 milyon yaşındadır, bitkileri, dünyada olduğundan daha büyük, daha çabuk ve daha yeşil yetiştirebiliyor . Bir turp Ay'da, bir palmiye ağacı kadar büyüyebiliyor, sovanın sapı ise 9 m. uzuyor.

AY MADDELERİ

Dünyadan Ay'a yollanacak şeyler: İnsan, toprak ve tohum. Hesaplandığına göre, Ay Kenti'ne gerekli diğer unsurlar Ay'ın kendisinden elde edilebilecektir.

Damın yapımında kullanılacak cam ve plâstik, ay fabrikalarında yapılabilecek ve ayrıca burada, Ay'da yaşayanlar, Uzay'a açılmak için uzay gemileri de inşa edebilecekler . Ay Kenti'nden sonra gidilecek ilk yer, Venüs olacaktır. Bundan önce , Ruslar Venüs'e orayı inceleyebilmek amacıyla çok sayıda roket yollamışlardır.

1969 yılında Venüs 5, bu gezegene doğru yol alırken, bir Alman bilgini, Rusların, o gezegende hayat olup olmadığını araştırdıklarını söylemişti. Eğer gezegende oksijen yoksa , Venüs'e, oksijen yapabilen bakteriler yollanacak ve birkaç yüzyıl içinde gezegenin havası değişip, insanın yaşayabileceği bir ortama bürünecek.

Bu gerçekleşebilirse, Venüs'te yaşayacaklar, Ay Kenti gibi yerlerde yaşamak zorunda kalmayacaklar. Dünyaya benzeyen bir hayat sürecekler ve uzay gemileri hazırlayıp Merkürü, Satürn, Uranüs, Jüpiter..... gidebilecekler ! Evet, hazırlıklı olun , insanoğlunun serüven arama, heyecan duyma isteği, onu bütün gezegenleri kendisi için bir durak yapmaya ve bilinmedik yıldızlara açılmaya zorlayacaktır.

ÖRGÜ MÜ, DÜĞÜM MÜ?

Artık güneşin altında görülebilecek pek yeni bir şey kalmadı. Sizin, beyefendi, kazağınız, sizin hanımefendi, hırkanız hiç de yeni bir şey değiller.

Gerçekte, örgü örmek dağlar, hiç olmazsa çöller kadar eskidir. Çünkü örgü örmek, 3.000 yıl önce, bomboş Arap çöllerinde yaşayan yerlilerce bulunmuştur. Bu göçebeler her yerde işlerini sürdürebilmek için basit bir ilmek yapma yolu tutturmuşlardı. Zamanla çift şişle örgü örmeyi öğrendiler.

Bu eski zaman örücüleri çok usta kişiler değillerdi ama, elbise atkı, çorap örmesini bilirlerdi. Topuk yapmasını da başarırlardı.

O zamanlardan günümüze gelebilen örneklerden kırmızı rengin çok kullanıldığı anlaşılmaktadır.

Dünyanın ilk örgü şişleri küçük, ince; funda ağacından, fildişinden, kemikten, ya da bakırdan yapılmaydı.

Örgü ya da eskilerin dediği gibi düğüm atma hakkında ilginç bir bilgi var: Bu iş kadın işi değil, erkek işi! Dünyanın ilk örgücüleri erkek. Oturup sürülerini, hayvanlarını otlatırken bir yandan konuşuyor, bir yandan da örgü örüyorlar. Tıpkı günümüzün kadınları gibi, değil mi!

Örgü örmenin uzun tarihi içinde kadının görevi evde oturup yün eğirmek. 19. yüzyıla kadar da kadın örgü işine burnunu sokamıyor. Ancak bu tarihte yün fabrikaları açılıyor ve yün eğirme ev işi olmaktan çıkıyor.

Avrupa'da örgü ören beyler zor desenler yapmasını da biliyorlardı. Hatta kendi berelerini kendileri örüyorlardı.

Orta Çağ'da bu çok çalışkan baylar, kendilerine sendika bile kurmuşlardı.

OĞLANLARIN GÖREVİ

Çok zeki ve çalışkan erkek çocuklar çırak olarak alınıyor, altı yıl süren bir deneme devresinden sonra, dışarı ülkelere yollanılıyorlardı: Yabancı desenleri de öğrensinler diye. Bundan sonra da çok sıkı bir sınavdan geçiyorlardı.

Görevleri neydi? 13 hafta içinde: bir bere, bir yüngömlek, bir çift uzun çorap ve 20-30 renkli, çok güzel desenli bir halı örmek! Günümüzün kaç delikanlısı bu kadar işi yapabilir, acaba? Örgü örmelerine izin verilen hanımlar, ancak büyük ustaların dul karılarıydı.

● 1850'de yün örme makinesini keşfedince, erkekler elörgüsünü kedi elleriyle öldürdüler. Ancak, bugün bile, yapılan müsabakalardan anlaşılacağı gibi, erkekler yün örmede birinci-

●En akıllı kabul edilir ama, hiç de sanıldığı gibi değildir ...

Yaratıklar arasında kuşlar, hiç de, en zeki denebilecek bir tür değildir. Hele maymunlarla, ya da evde beslenen bazı hayvanlarla ölçülünce. Kuşlar genellikle içgüdülerine uyarak hareket ederler, diye kabul edilmiştir.

Öyle ki, "akıllı" baykuş bile öyle sersemce davranır ki, sormayın. Hiç durmadan aptalca hareketlerini tekrarlar : Örneğin, tutar yuvasını en uygunsuz yerlere kurar, ya da yakalanırsa, kendini aynı engele çarpar durur.

Ama bazı kuşlar beyinlerini kullanırlar. Küçük, fakat ilginç bir türdür bunlar.

Kuş dünyasının gerçek dahileri ahlaksız karga kabilesidir ; çeşitli kargalar, ekin kargası, büyük kara karga, saksağanlar, bir çeşit küçük karga, bu türü oluştururlar.

Kanada'da bir cins karga vardır, balıkçıların çevresinde yaşar. Balıkçılar, buzların içine ip sarkıtırlar, ucuna da balık gelince haber almak için bir bayrak takarlar. Balık takılıp da bayrak oynayınca, karga hemen deliğin başına uçar. Güçlü gagasıyla oltanın ipini yakalar ve geri geri giderek, ipi çeker.

Sonra pençeleriyle ipi tuta tuta deliğe döner, biraz daha ip çekmeye başlar. Sonunda balığı ele geçirir. Kuşlar arasında yalnızca karga ailesinden biri böylesine zeki olabilir.

Başka ülkelerde, evlerde beslenen küçük kargalar da sahiplerini uykudan uyandırmasını öğrenirler. Yatakta ya da koltukta uyuya kalmış efendisini uyandırır ve doğruca buzdolabına ya da tel dolaba götürür : karnı acıkmıştır çünkü.

Bazıları efendilerini adlarıyla çağırmasını bile öğrenirler. Ancak bütün kargalar, dünyaca ünlü hırsızlar ve yağmacılar arasında başta gelirler : hele saksağanlar ve küçük kargalar.

Öbür memelilerle karşılaştırınca, kuşların öğrenme yeteneği çok zayıf kalıyor ama, buna kargaları katmıyoruz elbette.

İKİDEN BİR ÇIKINCA SIFIR KALIR

Kuşları gözlemek için iki kişi çadır kurarlar. Bir tanesi çıkar gider. Bu, orinitolojistlerin, yani kuş bilimiyle uğraşanların eski bir oyunudur. Kuşlar da ortalığın temizlendiğini sanırlar, ikisi birden gitti diye rahat ederler. Ancak kargalar bu numarayı yutmazlar. Geride birisinin kaldığını bilirler, ona göre davranırlar.

Bazı kuş bilginleri, kargalar arasında en uyanık, en uzun yaşayan, korku verecek kadar zeki, hafızası en güçlü kargayı, büyük kara karga olarak nitelerler. Kara kargalar hınzırca bir çalışmayla en iyi yemeğin nerede olduğunu hemen öğrenirler; ya

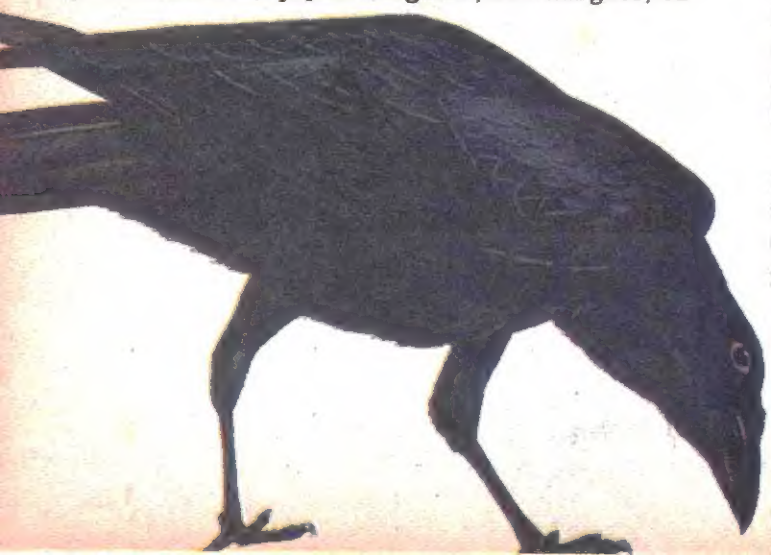

●Kanadalı bu karga balığın hareketini bekler. Sonra da balığı ele geçirir.

Papağanınızın zeka derecesi nedir ?

kalandıkları zaman da çabucak yankesiciliğe baş - larlar.

Evde beslenen bir kara karga, genellikle eve gelen konukların omuzlarında dolaşır ve başlar cep lerini karıştırmaya : kalemleri, mendilleri, anah - tarları birer birer çıkarır atar, üstelik de iğren - miş gibi fırlatır : çünkü önce bunların tadına bak- maya kalkışmıştır.

Başka zeki kuşlar yok mudur? Vardır elbette. İnsanlarla yakın ilgisi olan papağanlar : Şakacı , şeytanî zekaları, büyük taklit yetenekleri ile çok ilginçtirler.

Sokaklarda dolaşan serçeler ve baştankara kuş ları son yüzyıllarda zekaları oldukça gelişen kuş - lardandır.

Hele baştankara kuşları yiyecek bulmakta us- tadırlar. Üstelik de süt şişelerinin tepelerini gaga- layıp kaymağını yemesini pek severler. Bunların , sütçünün gelişini gözledikleri anlaşılmıştır.

Bu zeki kuşçukların, süt şişelerinin altın renk- li yaldızlarını en güzel, en zengin kaymak diye gör düklerini de unutmamak gerek. Kuşbeyinli değil mi?..

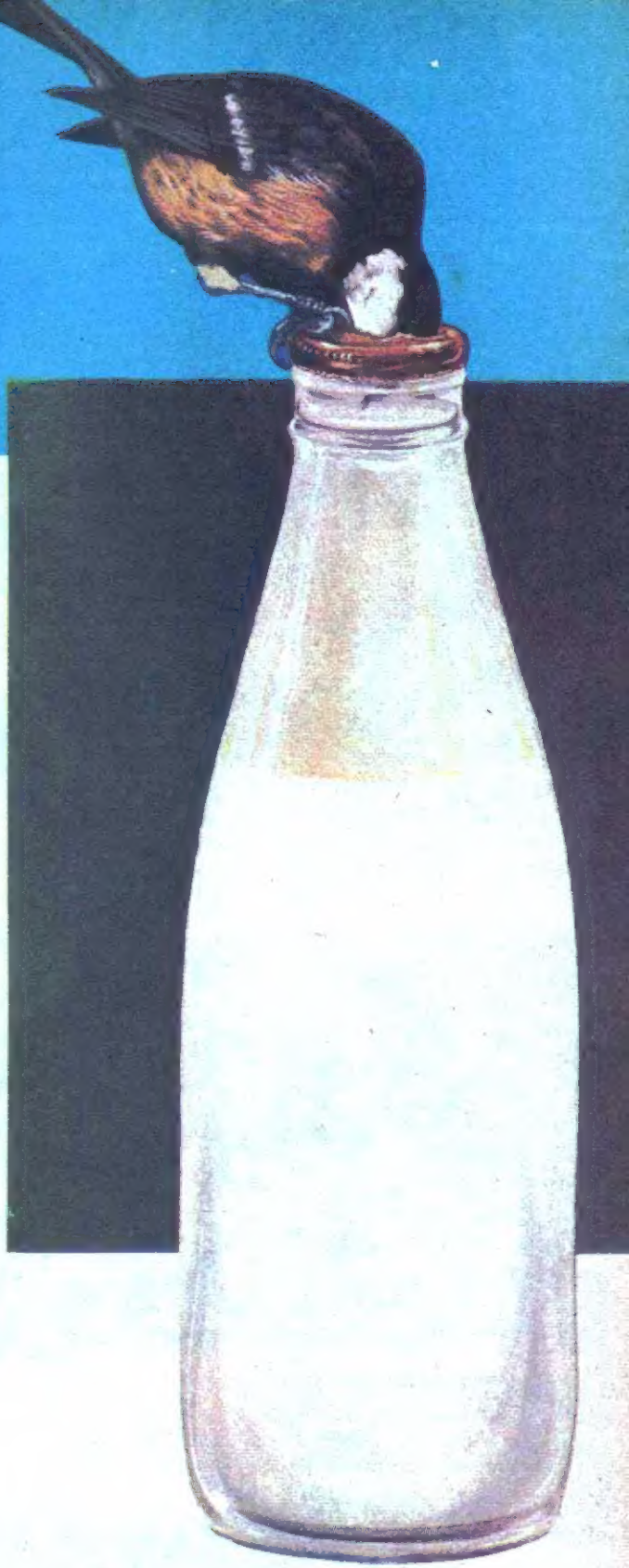

● Büyük baştankaralar ve mavi baştankaralar süt şişelerinin tepesini delmeyi bilirler...

Papağan türleri en zeki kuşlar arasında yer alır. Evcilleşenler insanlarla bir arada yaşarken çok şey öğrenirler...

DÜNYAMIZIN YARATILIŞI

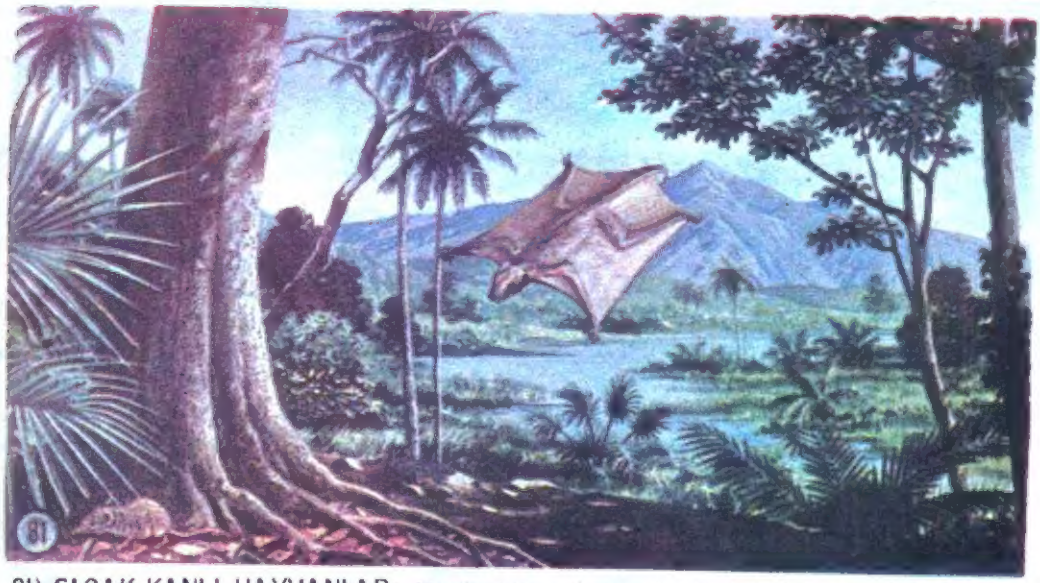

81) SICAK KANLI HAYVANLAR: Büyük sürüngenler ortadan kaybolurken, ormanlarda yeni hayvanlar türedi. Bunlar memeli hayvanlardı ve sıcak kanlıydılar. Böylece sürüngenlerden daha iyi dayanabiliyorlardı hava değişikliklerine. Yavruları da canlı doğuyordu ve bunlar büyüyüp kendilerini koruyana kadar, ana babaları onları koruyordu. Ağacın dibinde görülen, bitki yiyen memelilerin ilk örneğidir. Öbür yanda da ilk kirpi örneği yer alıyor. Ortadaki ise uçan bir tilkidir.

82) BÖCEK YİYEN: Bu küçük yaratık, ilk memelilerin görünüşü hakkında bilgi verir. 10 cm. büyüklüğündeki bu yaratık devrimizdeki farelere benzerdi ve böcek yiyerek yaşardı.

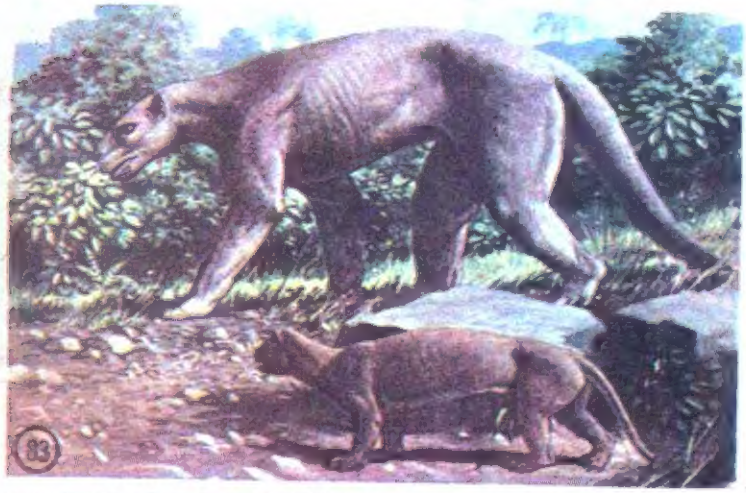

83) BİTKİ YİYEN MEMELİLER: Binlerce yıl içersinde et yiyen ve bitki yiyen memeliler gelişti. Bitki yiyenler çok çoğaldılar ve büyüdüler. Bugünkü bitki yiyenlerden çok daha iriydi bunlar. Yukarda görülen Pantolambda ve Barylambda bunlardandır.

84) YENİ DEV SOYU: Bitki yiyenler gün geçtikçe büyüyorlardı. Alttaki resimdeki Balukhiterium, yaşayan kara memelilerinin en büyüğüdür. 6 m. yüksekliği vardı.

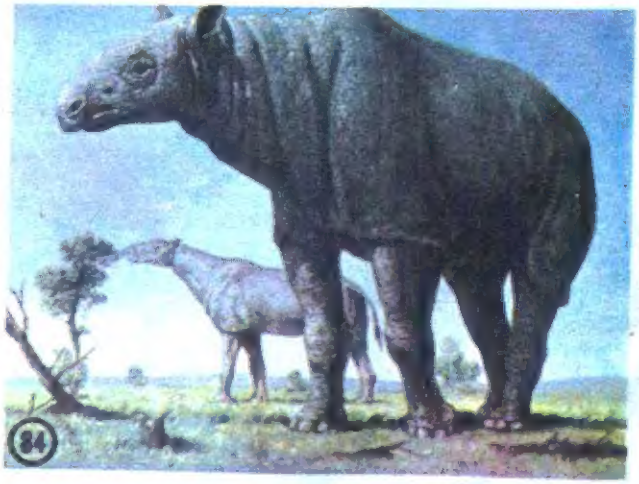

85 ve 86) ALPLERDEKİ FOSİLLER: Deniz dibinde gelişen kireçtaşı kayaları zamanla denizin yüzeyine itildiler. Bu da Alp dağlarının eteklerini ve İtalyan dolmenlerini yükseltti. Burada fosilleşmiş kabuklar bulunmuştur.

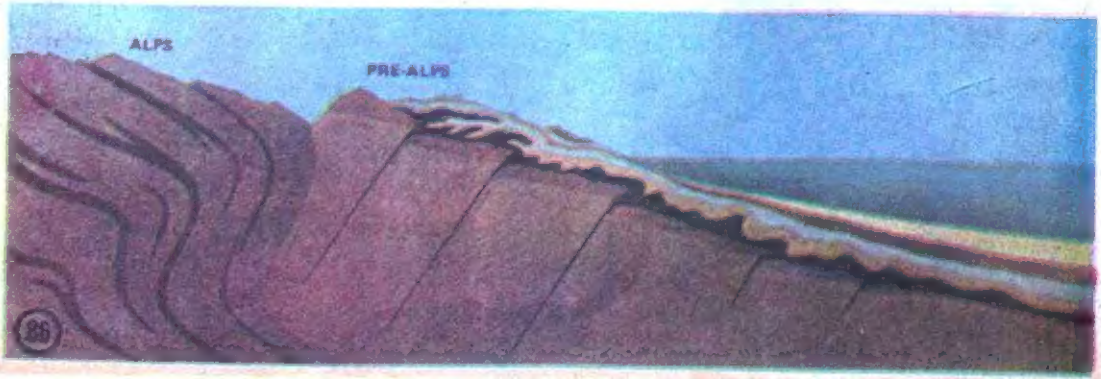

87) ATIN ÖYKÜSÜ : Bazı fosiller, hangi cins hayvanın nasıl bir gelişme gösterdiğini belirtmez. Oysa bazı hayvanların bütün hayat öykülerini fosillerden okuyabiliriz. Örneğin at'ın öykusunu. Atın ilk dedesi Eohippus'dur (a) : çok küçük bir hayvandır, 30 cm. kadardır. (b) ve (c) hayvanları daha büyüktür. (d) ve (e) hayvanlarında, yani 10 milyon önce yaşayan bu yaratıklar, bugünkü atlara benzerler. (f) bugün bile görülen vahşi attır.

88) PREHISTORİK GERGEDAN: 50 milyon yıl önce yaşayan Brontotherium 6 m.den uzundu. Ondan sonra gelenler, belki de kendilerini besleyemeyecek kadar büyüdüklerinden, zayıf düşüp yok oldular.

89. ve 90) BÜYÜK KARALAR: Dünya yüzünde oluşa gelen değişiklikler, bitki yiyen memelilerin dünyanın her bir yanına dağılmasını sağladı. Büyük sular kurudu. Bu yeni, bugünküne benzeyen karaları ağaçlar, bitkiler kapladı. Denizlerin kuruması büyük hayvanların, dünyanın büyük karaları arasında dolaşmalarını sağladı. Rusya ile Kuzey Amerika arasındaki Bering Boğazı o zamanlar

Profesör Pierre Aronnax, uşağı Conseil, zıpkıncı, Ned Land olağanüstü bir denizaltı aracı olan Nautilus'ta tutsaktırlar. Tuhaf bir kişi olan Kaptan Nemo, bu geminin kaptanıdır. Bir gün Aronnax ve Kaptan Nemo, Okyonus'un derinliklerinde yürüyüşe çıkarlar.

JULES VERNE

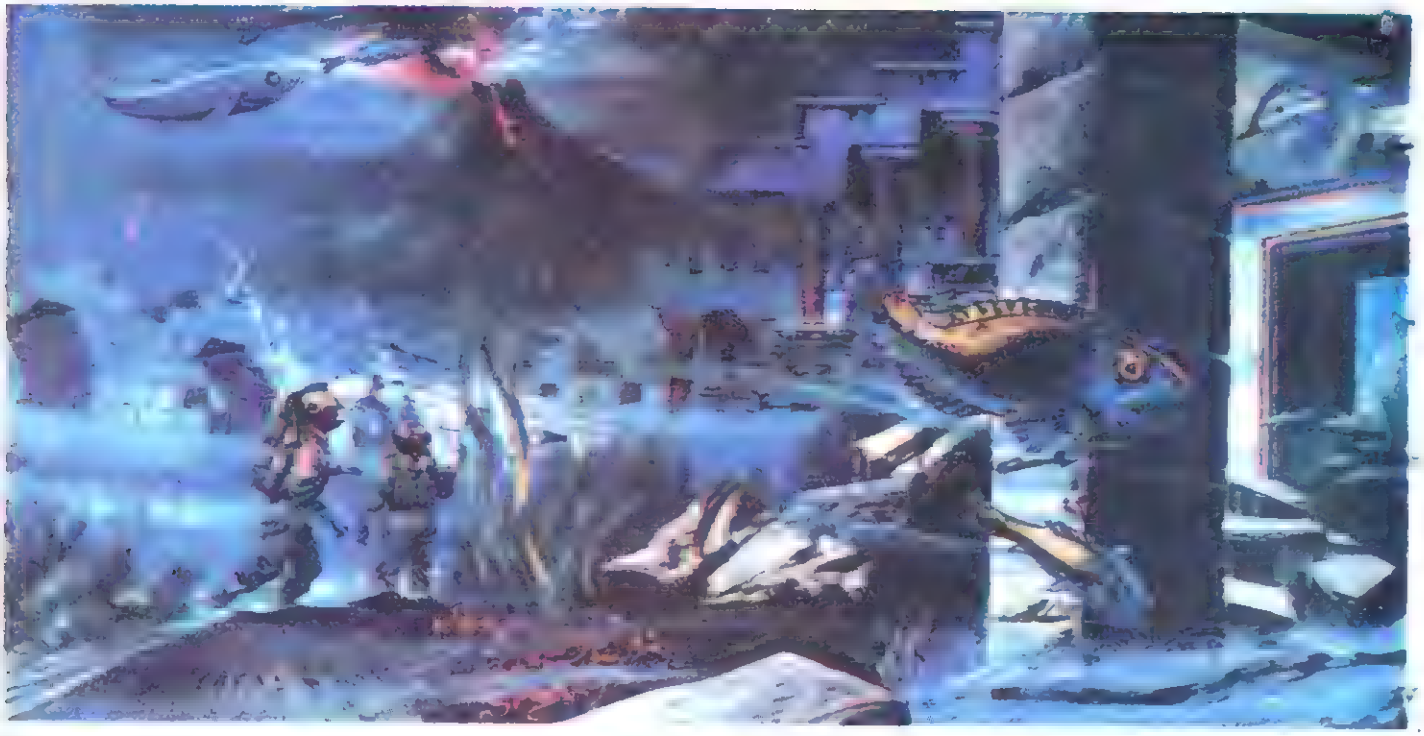

1. Birdenbire az ilerlerinde, tepelerinden doğru kırmızımtrak bir alev belirdi. Yaklaştıkça, Aronnax bunun koskocaman bir denizaltı dağının tepesinde yandığını gördü. Bu muazzam bir denizaltı yanardağıydı. Gözleri kırmızımtrak ışığa alıştıkça, onun de çok büyük bir kent kalıntısı olduğunu da gördü. Tam yanardağın eteğinde dev ölçülerde bir su kemeri, tapınaklar, rıhtımlar, geniş geniş boş caddeler vardı. Birden aklı karıştı. Atlantiğin binlerce fersah derinliğinde yatıp duran bir kent neydi, hangisiydi ?

2. Gözlerinin önüne serilen bu geniş caddelerde çok çok zamanlar önce kadınlar, erkekler yürümüştü. Fakat burası neresiydi? Bu soru, Aronnax'ın aklını hiç durmadan kurcalıyordu. Kaptan Nemo ise bu sorunun karşılığını biliyordu. Yerden koca bir parça tebeşir alarak, kara renkli kayanın üzerine bir ad yazdı: ATLANTİS! O zaman Aronnax, burasının, Eflatunun uzun uzun anlattığı kayıp ülke olduğunu anladı. Atlantik sularının yükselerek, bağrına bastığı, derinliklerine gömdüğü büyük uygarlık merkezi Atlantis !

3. Nautilus'a döndüğünde Aronnax hâla kendini toparlayamamıştı. Uzun yolculukları yine devam ediyordu. Birkaç hafta sonraydı. Denizin dibinde ilerlerlerken denizaltı birdenbire durduruldu. Sanki çok iri bir şeye çarpmışlardı. Gözleme penceresinden bakan Aronnax ve arkadaşları, Nautilus'un dev mürekkep balıklarının saldırısına uğradığını korkuyla gördüler. Canavarlar güçlü kollarıyla gemiyi sarmışlar, bırakmayacakmış gibi tutuyorlardı. Kaptan Nemo bemen denizüstüne çıkmaları için emir verdi. "Bu canavarlarla savaşacağız!" diye bağırdı.

Deniz altında 20 bin fersah 9

4. Bu yüzüne çıkar çıkmaz bir düzine kadar adam güverteye fırladılar. Ellerinde büyük baltalar vardı. Kaptan Nemo da aralarındaydı. Var gücüyle canavarlarla boğuşuyordu ki, birden güçlü bir kol adamı kavradığı gibi havaya kaldırdı. Bukez imdada Ned Land yetişti. Zıpkınını kavradığı gibi, canavarın başına sapladı. Biraz sonra hayvan kolunu gevşetti ve Kaptan Nemo usulca güverteye düştü.

5. Canavarları yendikten sonra denizaltı yine yoluna koyuldu... Pierre Aronnax artık Kuzey Amerika kıyılarına geldiklerini anlamıştı. Hemen kararını verdi ve Kaptan Nemo'yu aramaya çıktı. Kaptan büyük kütüphanede org çalıyordu. Genç bilginin yüzüne bakar bakmaz onun ne söyleyeceğini anladı. "Sizin ve arkadaşlarınızın özgürlüğünüzü istemeye geldiniz, değil mi?" diye sordu. "Ancak, Nautilus'a bir kere adımını atan, bir daha dışarı çıkamaz!"

6. Bu durumda tutsaklar hayatlarının sonuna kadar bu denizaltında kalacaklar ve dünyanın denizlerinde dolaşacaklar demekti. Bu arada yolcular Land's End'i geçtiler ve English Channel'a girdiler. Ertesi sabah su üstünde yol alırlerken kendilerine doğru gelen bir savaş gemisi gördüler. Savaş gemisi hemen top ateşine başladı. Güllelerden biri Nautilus'un pervanesine yakın düşmüştü. Ateş devam ediyordu, saldırıya uğramışlardı. Acaba kaderleri onlar için nasıl bir oyun hazırlamıştı?

Devamı var

MICHEL VAILLANT

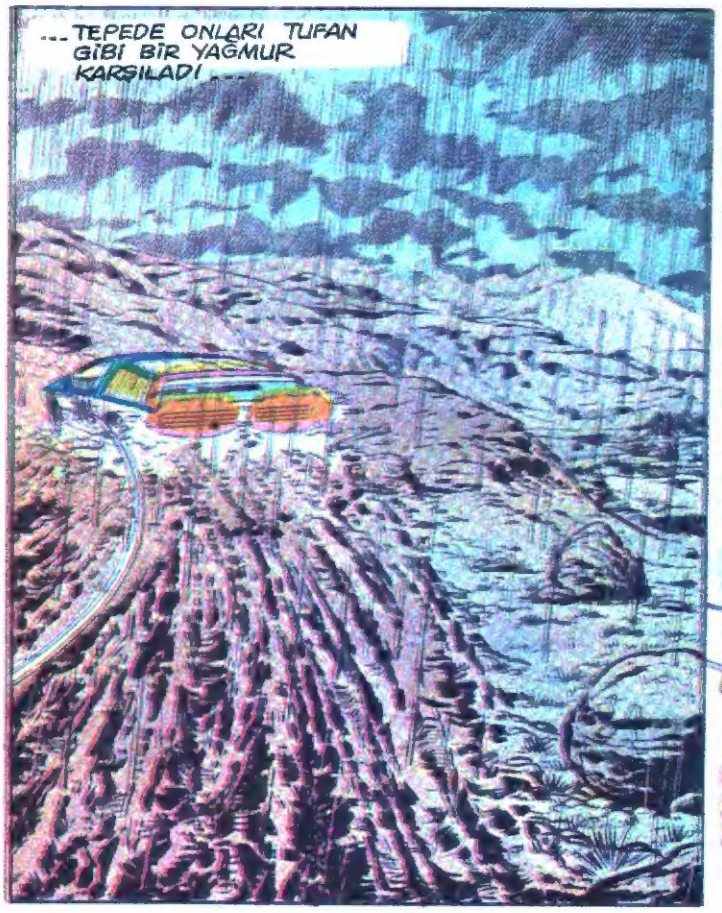

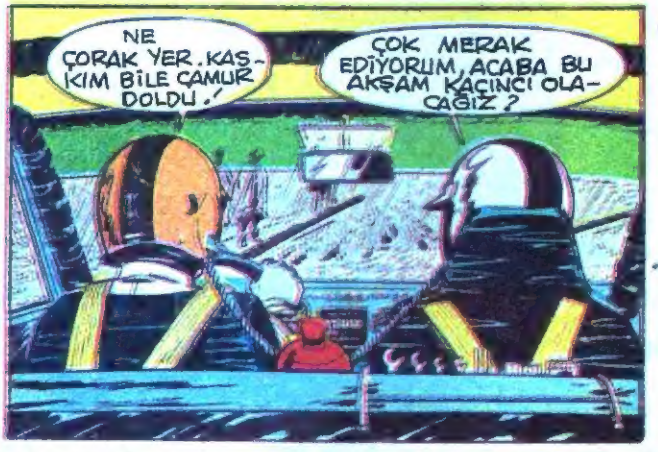

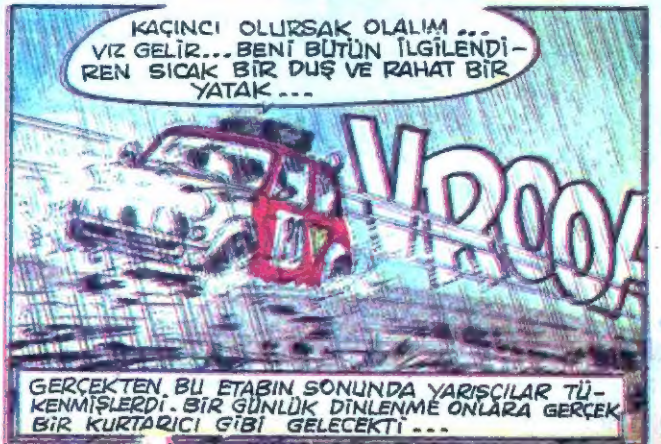

ERTESİ SABAH YORGUNLUĞUN GİDERİLMİŞ OLMASINA RAĞMEN, MORALLERİ DÜZELMEMİŞTİ... ÇÜNKÜ ILIK VE AĞIR BİR YAĞMUR, BÜTÜN GÜCÜYLE DEVAM EDİYORDU. 72 ARABA, ÇÖKERTİCİ BİR HAVA İÇERSİNDE, TOPLU HALDE GEMİYE BİNECEKLERİ COLON'A DOĞRU YOL ALIYORLARDI...

KANADA DEPARINDAN BERİ PİLOTLAR İLK KEZ KENDİLERİNİ KASMADAN ARABA KULLANIYORLAR, HATTA ARADA BİR UFAK ŞAKALAR DA YAPIYORLARDI. AMA ASIL YARIŞ BUNDAN SONRA BAŞLIYORDU...

BURAYA KADAR AMATÖR İŞİ OLAN YARIŞTA, KAYBEDİLEN DAKİKALAR YENİDEN KAZANILABİLİYORDU. FAKAT BUNDAN SONRA, KAZANILAN DAKİKALAR BİLE TEHLİKEDEYDİ. HER ŞEYE RAĞMEN HERKES MORALİNİ YÜKSEK TUTMAYA ÇALIŞIYOR... BUNUN İÇİN AZICIK GÜNEŞ IŞIĞI BİLE YETERLİYDİ...

ARABALAR TEKER TEKER LİMANDAN GEMİYE ALINIYORLARDI...

SAN CRISTOBAL

AKŞAMA DOĞRU PANAMA KANALINDAN VE PANAMA ŞEHRİNDEN GEÇİLDİ... BUNDAN SONRA KOLUMBİYA KIYILARINA DOĞRU YOL ALINACAKTI...

GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ İZLENEN YOL OLDUKCA TUHAF. PANAMA ŞEHRİNDE LİMAN OLMADIĞI İÇİN YARIŞÇILAR ÖNCE KARA YOLUYLA COLON-CRISTOBAL'A GİTTİLER, SONRA GEMİYLE GERİ DÖNDÜLER...

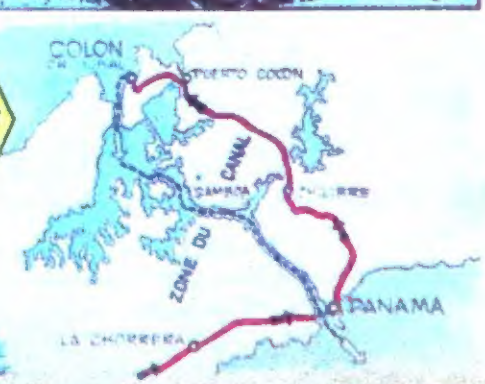

DEVAMI VAR

soru Komiser olayın intihar olmadığına inanmaktadır. Neden?

cevap Mektubun üstündeki imzada isim profesör Memet olarak yazılmıştır. Oysa kapıdaki tabelada Mehmet yazılı. Profesör kendi adını yanlış yazmıyacağına göre bu mektup sahtedir ve olay intihar değil, cinayettir.